

Erreth János

Pécs 22. kőv. város volt lélegzője
1845—1915.

P é c s, Május 14.

Pár nappal ezelőtt itt járt még közöttünk. Aki látta az ő erőteljes, hatalmas természetét, de hogy mert volna arra gondolni, hogy egy-két nap és ő is örökre itt hagy bennünket, vele költözik egy régi pécsi családnak erőteljes hajtása, a pécsi városi életnek egy sokáig vezető egyénisége. Határozott egyéniség volt, nem az, aki első megjelenésével hódít; talán kissé száraznak, tulságosan viszatartózkodónak hitték sokan, de akik vele közelebb érintkezésben voltak, azok tudták, hogy a hidegnek látszó külső alatt meleg szív, a tartózkodó modor alatt sok tudás és tapasztalat rejlik. Ősrégi pécsi iparos családnak a sarja, amely család valamikor a baranyavári járásból Monostor vidékéről költözött Pécsre s itt mindenkor előkelő helyet foglalt el. Született 1845. május 4-én, Pécs város főgázdalmi tinnepén és így ép most töltötte be életé 70-ik évét. A gymnáziumi tanulmányait szülővárosában végezte, hol az 1861/62. tanévben mint negyedik eminens tette le az érettségit 46 tanuló között, kik közül ma még tizenkettő él, de Pécsen csak egy, testi-lekili jó barátja S z a u t e r Gusztáv. Akkor Pécsen még nem volt jogakadémia, s azért Budapestre ment jogi tanulmányainak végzésére. 1862—66. években ott végezte a jogot és ugyanott tette le a bírói vizsgát. Patvaristának D a n i c z Antalhoz, az akkor híres káptalani ügyészhez állott be, majd letéven az ügyvédi vizsgát, önálló irodát nyitott Pécsen. Közben felmerült egy takarékpénztár megnyitásának eszméje Pécsen, ebben tevékeny részt vett a nagy tudásánál és családj befolyásánál fogva is jelentékeny fiatal ügyvéd, megszületett a pécsi Központi takarékpénztár, melynek megalapításában jelentékeny része volt és ügyvédje is lett az új takarékpénztárnak. Mikor 1875-ben megalakult Pécsen az ügyvédi kamara, Radenich János elnöksége alatt, annak titkára lett és viselte a tisztet 1878-ig. Mikor Radenich János a Pallavicchini családok ügyvédje és igazgatója lett Algyőn, 1878-ban Erreth lett az utóda a pécsi ügyvédi kamara elnökségében.

mely tisztséget közmegelegedés és nagy tisztelet között 30 évig viselte. Az iránta való nagy tiszteletet legjobban jellemzi az, hogy 1892-ben egyhangulag Pécs város képviselőjévé választották, képviselte a várost az egész cikluson 1897-ig. Ujra nem lépett fel, hanem a társadalmi téren működött, s mint a pécsi kath. kör világi alelnöke szerzett magának nagy érdemeket. 1901-ben újra megválasztották pécsi képviselőnek és mint ilyen volt kedvelt embere Hettyey Sámuel pécsi püspöknek, Apponyinak volt mindenkor bizalmas embere, s vele együtt lépett be a függetlenségi körbe. 1906-ban a koalíció uralma alatt Pécs város főispánja lett, mely tisztséget általános tisztelet között 1910-ig viselte. Ekkor teljesen visszavonult a közélettől, újabb fellépése alkalmával a képviselőségnek kisebbségben maradt. Egy villamos vasuti kilépés alkalmával megrándult karja, erre keresett gyógyulást a Lukácsfürdőben, hol szélhűtés érte. Holttetemét haza fogják szállítani, de a temetésre vonatkozólag lapunk zártáig még értesítést nem kaptunk. Tudatni fogjuk a további intézkedéseket. Pécs város polgársága őszinte részvétellel veszi körül nagy fiának ravatalát.